

fuldt engang skulle anlægges til Julestændiggjørelse af det alt tilstedeværende Jernbanenet. Jeg er ogsaa enig i den Betragtning, at Tidspunktet nu er gunstigt for Anlæg af Jernbaner, idet saavel Arbeidskraften som Materiale nu er billigere, end de have været tidligere. Derimod antager jeg nok, at naar man fra flere Sider ikke er veltilfreds med Lovforslaget, som det er affattet, har Grunden været den, saaledes som det er udtalt fra flere Sider, at Sagen skulde føres igennem i en saa snever Gaandevending. Den høitærede Minister er gaaet ud fra, at det vilde være vanskeligt at føre Loven igennem, hvis den sendtes tilbage fra dette Thing til det andet, og den samme Frygt er blevet udtalt af flere ærede Medlemmer. Jeg veed ganske vist ikke, hvilke Ulemper det vil berede Lovforslaget, om det atter vendte tilbage til det andet Thing, men efter den Stemning, der navnlig i den sidste Tid har været for at fremskynde Sagen og faae Loven vedtagen, kan jeg ikke nære saa stærk Frygt for, at en Forandring i Lovforslaget her i Thinget vil være omtrent det Samme som detis Forfæstelse eller Henlæggelse. Et æret Medlem yttrede rigtignok igaar, at der kunde være Frygt for, at den Sammenknytning, der har fundet Sted i det andet Thing i den sidste Tid, ikke var stærk nok til at holde, forsaavidt Lovforslaget kom tilbage. Jeg veed nu ikke, hvilken Sammenknytning eller hvilken Sammenspining der har fundet Sted i den senere Tid i Folkethinget, men at der har været en saadan tilføede, er jo muligt nok, og det tyder jo i Grunden flere Momenter paa. Det kunde imidlertid ikke være uden Interesse at faae en lille Smule næriere Betsked om Bevæggrundene til den stærke Stemning, der i den sidste Tid har været for Sagen, og jeg kan her ikke godt Andet end til en vis Grad de den Betragtning, som blev fremsat af den ærede 5te Landssthingsmand for 3die Kreds, at Thybanen paa en Maade har været Miblet til at faae denne Sammenknytning istand. Den høitærede Minister gjentog et Par Gange, som det lod til, med nogen Misforstaaelse, at det var blevet nævnt, at Thybanen paa en Maade var den Tap, hvormed det Hele dreiede sig. Men det staar i Grunden for flere Medlemmer her, at det forholder sig saaledes, thi, hvis Thybanen ikke var kommen med i Forslaget, erklærede den ærede Minister jo selv, at han ikke vilde have gjort sig nogen Uleilighed med at faae Sagen ført igennem. Denne Bane ere nemlig visse Medlemmer af det andet Thing, tilbøds ogsaa Medlemmer udenfor Udvalget, gaaede ind paa at tage med, og det er altsaa ved Hjælp af denne og Udskyldelsen af andre Baner, at man er naaet saa vidt, at man har faaet Udsvigt til at faae Sagen ført igennem. Jeg skal paa ingen Maade udtale mig imod Thybanen, tværtimod; men jeg vil dog med et Par Ord henlede Opmærksomheden paa, at, naar Thisted Amt skal udrede et meget betydeligt Bidrag til Baneanlægget, nemlig

80,000 Kr. pr. Banemil, hvori jo ogsaa det øvrige Mors vil komme til at deltage, uagtet denne Del af Amtet faar en temmelig ringe Gavn af Thybanen, synes det mig, at det ikke havde været saa ugrundet endda, om Thisted Amt, forsaavidt Stive-Glyngørebanelen var blevet staaende paa Lovforslaget, var kommet til netop for Morsøss Bedkommende at yde et lille Bidrag til Hjælp for denne Bane. Naar den Mors skal bidrage ikke Ubetydeligt til en Bane, den har mindre Nytte af, vilde der jo have været Grund ogsaa for det øvrige Amt til at bidrage Noget idetmindste, om ikke saa Meget, som der har været foreslaaet, til en anden Bane, der snarere vil komme Mors til gode. — Der er dernæst et Punkt i Forslaget, jeg ogsaa vil yttre et Par Ord om. Det er med Hensyn til Herning-Stjernbanen. Den ærede Indenrigsminister yttrede, at der egentlig ikke var foregaaet nogen stor Forandring med denne Bane i Lovforslaget, kun det, at det nu var en Linie bestemt til at gaa over Ribæk til Stjern istedetfor at det før var overladt til Regjeringen selv at vælge Linien, og saavidt mig bekjendt har den nordlige Linie over Varde nærmest været paataent, hvad der saavel fremgaar af Motiverne til som af Betænkningen over det Lovforslag, som blev vedtaget af dette Thing i forrige Samling. Den ærede Minister tilføiede, at Udvalget havde foretrukket denne Linie, fordi den var noget kortere og tillige synes de paagjældende Egne at have foretrukket Linien. Jeg skal her til udtale, at vel er Linien omtrent en Trediedel Mil kortere end den nordligere og vestligere, og vel er Anlægssummen ogsaa paaregnet at blive et Par Hundrede Tusinde Kroner billigere, men denne Forkortelse og denne Besparelse har jo dog kun temmelig lidt at betyde. Forkortelsen har lidt at betyde for den gennemgaaende Trafik, og jeg for min Del nærer ikke Tvivl om, at den nordlige Linie ved Hjælp af den lokale Trafik vil meget mere end forrente den eventuelle Fordyrelse af Anlægssummen for Banen. Den i Lovforslaget vedtagne Linie over Ribæk, gaar for den større Del af Liniens Bedkommende ialtsald paa lidt nær gennem Hebeegne, som kun have en temmelig tynd og spredt Befolkning. En Station er endog tænkt anlagt i en Hebeegn, hvor der paa omtrentlig et Flademaal af en Kvadratmil kun findes temmelig faa Beboere spredte omkring hist og her. Den anden Linie vil derimod gaa igennem et Terrain, der vel ikke er tæt befolket, men dog betydelig tættere end den Egn, hvorigennem den østlige Linie gaar. Den vil tillige komme til at berøre et Par af Vestjyllands bedste og største Løvemoser, som uden al Tvivl ville skaffe Banen ikke liden Indtægt ved, at Brændsel derfra kan befordres endogsaa temmelig vidt omkring i Vestjylland, hvor der paa mange Steder er ikke saa lidt Mangel paa Brændsel. Endnu skal jeg nævne et andet Moment, der maatte ogsaa kunde blive af nogen Betydning for Banetrafikken. Det er